

TOTUUDEN SANA NIVALA-LEHTEEN 7.12.2022

IHANA MAA ON TULLUT OSAKSENI, KAUNIS PERINTÖ ON MINULLE ANNETTU

Saan olla mukana toimikunnassa, joka valmistele kirkostamme tehtävää kirjaa. Lähes 220 vuotta sitten kirkkomme rakennettiin. Se oli suuri ja vaativa urakka. On hieman vaikeaa kuvitella millainen kirkkomme silloin todellisuudessa oli. Eihän tuohon aikaan, eikä vielä vuosikymmeniä myöhemminkään valokuvia otettu. Kirkon piirustuksetkin lienevät palaneet Turun palossa 1827 ja Similän pappilan palossa 1938. Tähän mennessä mistään arkistoista niitä ei ole löytynyt.

Nykyinen kirkkomme oli valmistuessaan hirsiseinäinen, vuoraamaton sisältä ja ulkoa, ensimmäisen vuosisadan ilman lämmitystä ja urkuja, vain kynttilöin valaistu. Paljon kirkkoamme on korjattu ja muutettu tähän päivään mennessä. Sukupolvesta toiseen kirkostamme on haluttu pitää huolta. Nyt on ollut meidän vuoromme.

Itsenäisyyspäivänä paloivat sankarihaudoilla ja presidentti Kallion haudalla kynttilät. Ne sytytettiin nyt aikana, jolloin Euroopassa riehuu sota noin tuhannen kilometrin päässä eteläisestä rannikostamme. Saamme auttaa sodasta kärsiviä, saamme toimia ja rukoilla rauhan ja sovinnon puolesta, se on kaikkien meidän velvollisuus.

Psalmissa 16 jakeessa 6 ovat sanat, jotka tulevat tänä joulun valmistautumisen ja itsenäisyyspäivän aikana lähelle meitä, sinua ja minua: "Ihana maa on tullut osakseni, kaunis perintö on minulle annettu." Niin monilla mittareilla maamme on hyvä maa asua, käydä koulua, tehdä työtä, elää perheenä tai yksin, viettää eläkevuosia, saada apua, hoitoa ja turvaa.

Tuo lainaamani psalmin jae on tarkoitettu aivan jokaiselle, erityisesti myös sinulle, jonka elämän tunnot ja asiat ovat hyvin vaikeat. Adventin sanoma kertoo kuinka Kristus tulee. Hän syntyi seimeen, ratsasti aasilla pääsiäisjuhille, on luvannut tulla aikojen lopulla. Mutta Hän on luvannut olla kanssamme, jokaisen kanssa, kaikki päivät, aivan kaikki päivät.

Anna-Mari Kaskinen kirjoitti joulukuun alussa runon, joka päättyy näihin sanoihin:

Vaan mitä miettii Ratsastaja tiellä, hän, joka kutsuu eikä saapumasta kiellä? Hän silmiin katsoo, silmät kyyneleiset kohtaa, ja hänen silmistänsä lempeys hohtaa. Hänelle outo ei nyt ole täällä kukaan, Hän kutsuu hämmentyneet juhla joukkoon mukaan.

Matti Nuorala, jälleen eläkepäiviä viettävä rovasti